

SB020

Lobbybrief SB020 aan Amsterdamse
Politieke Partijen 2025.

Geachte partijleiders, kandidaat-raadsleden en campagnevertegenwoordigers,

Amsterdam staat aan de vooravond van nieuwe gemeenteraadsverkiezingen in 2026. Onze stad is een bruisende plek vol dynamiek en diversiteit, maar ook een stad waar ongelijkheid en maatschappelijke uitdagingen steeds zichtbaarder worden. Terwijl de economie na de pandemie aantrok merken veel Amsterdammers dat zij moeite hebben om volwaardig mee te doen: sommigen worstelen met hun gezondheid, anderen met hoge kosten van levensonderhoud of een gevoel van eenzaamheid. De kloof tussen bevolkingsgroepen wordt groter door verschillen in kansen op een goede gezondheid, goed onderwijs, betaalbaar wonen en een leefbare buurt. Tegelijk neemt de druk op dure, gespecialiseerde zorg toe terwijl de middelen daarvoor schaars zijn.

Wij schrijven u vanuit het stedelijk platform en samenwerkingsverband Sociale Basis 020 (SB020). SB020 behartigt de stem van de gehele sociale basis op stedelijk niveau. Hiermee zijn wij gesprekspartner van de centrale stad en de overige stedelijke partners zoals de Buurteams, OKT en diverse specialistische gremia.

De sociale basis is het fundament waarop het leven van Amsterdammers rust. Het zijn de buurthuizen, sportclubs, vrijwilligers en sociaal werkers, werkzaam bij formele of kleinere informele organisaties, die ervoor zorgen dat mensen zich gezien voelen, dat talenten worden ontdekt en dat problemen klein blijven in plaats van groot worden. Het is de plek waar Amsterdammers, ongeacht achtergrond, inkomen of opleiding, elkaar ontmoeten en samenleven. Het zijn ook de plekken waar de stille verhalen naar boven komen: kinderen die zonder ontbijt naar school gaan, jongeren die maanden wachten op hulp, ouderen die dagenlang niemand spreken.

Ons doel is dat elke Amsterdammer, van jong tot oud, de kans krijgt om mee te doen, te worden wie hij of zij wil zijn in een stad waar iedereen erbij hoort. Ons werk is gericht op preventie, het versterken van zelf- en samenredzaamheid en het ontplooien van talent. Zo bouwen we aan veerkrachtige wijken en buurten. Daarbij is de inzet steeds om lichte vormen van ondersteuning dicht bij de mensen te organiseren zodat er minder (zwaardere en duurdere) specialistische zorg en ondersteuning nodig is. Formele zorg en specialistische hulp kampen met wachttijden, tekorten en stijgende kosten. Investeren in de sociale basis betekent slim omgaan met schaarse middelen: met preventie en nabijheid voorkom je dure uitval, zorg en overlast. Elke euro in sociaal werk betaalt zich dubbel terug, in lagere kosten én in een hogere kwaliteit van leven.

Amsterdam kan een voorloper zijn in Nederland als het gaat om het versterken van de sociale basis. De komende gemeenteraadsverkiezingen bieden de kans om hierop in te zetten. In de bijlage bij deze brief doen we u concrete beleidsaanbevelingen waarmee een ambitieus programma voor de komende bestuursperiode kan worden ingericht. Daarbij onderbouwen wij dat investeren in de sociale basis niet alleen maatschappelijk wenselijk is maar ook politiek loont:

- Inzet op preventie loont, het voorkomt toekomstige maatschappelijke kosten;
- het draagt bij aan maatschappelijke stabiliteit en vertrouwen in de overheid;
- het levert zichtbaar resultaat op in onze wijken.

Wij hopen dat u als volksvertegenwoordigers onze oproep ter harte neemt en gaan graag nader met u in gesprek.

Namens het stedelijk platform SB020,

Kenny Zschüschen
voorzitter SB020
directeur-bestuurder Vivell Groep

Leden

SB020:

- Jael van der Heijden – directeur-bestuurder Dynamo
- Robin de Bood – directeur-bestuurder perMens
- Malika Mouhmouh – directeur-bestuurder Combiwel
- Monique Kuik – directeur-bestuurder DOCK
- Jiska van den Hoek – directeur-bestuurder Versa Welzijn
- Hans Wijnands – directeur-bestuurder De Regenboog Groep
- Henriette van der Meij – directeur-bestuurder Vrijwilligers Centrale Amsterdam
- Serfanim Uysal – directeur Eigenwijken
- Janke Bakkum – directeur-bestuurder Stichting SPIN
- Jennifer de Vaal – directeur Civic Amsterdam
- Tim van der Meer – regiomanager Team Sportservice Amsterdam
- Kenny Zschüschen – directeur-bestuurder Vivell Groep – voorzitter SB020

Bijlage: aanbevelingen

In deze bijlage vindt u concrete beleidsaanbevelingen voor de komende bestuursperiode. Daarbij onderbouwen wij dat investeren in de sociale basis niet alleen maatschappelijk wenselijk is maar ook politiek loont. We baseren ons op actuele onderzoeken, cijfers en praktijktips, en we volgen de structuur van de vier hoofddoelen van het Amsterdamse sociale basis beleid 2025-2030: (1) Gelijke kansen op een goede gezondheid; (2) Gelijke kansen op bestaanszekerheid; (3) Gelijke kansen voor de Amsterdamse jeugd; en (4) Gelijke kansen op veerkrachtige, zorgzame buurten. Tot slot benoemen wij de randvoorwaarden voor daadwerkelijke versterking van de sociale basis.

Wat levert het op?

- Gelukkige Amsterdammers die beter in staat zijn hun leven richting te geven;
- Veilige, leefbare buurten waar mensen elkaar kennen en elkaar helpen;
- Jongeren die hun talenten ontplooiën en uitgroeien tot de werknemers, ondernemers en ouders van morgen;
- Ouderen die actief blijven en zich verbonden weten;
- Een stad die economisch sterker is, omdat vertrouwen en sociale cohesie de motor zijn van duurzame groei.

1. Gelijke kansen op een goede gezondheid

Aanbevelingen

- Versterk preventieve gezondheidsteams in de wijk. Richt in elk stadsdeel (of samenwerkingsgebied van huisartsen) multidisciplinaire preventieteams op. Deze teams bestaan uit bijvoorbeeld een buurtsportcoach, diëtist, GGZ-preventiewerker, welzijnswerker en ervaringsdeskundige. Zij organiseren laagdrempelige activiteiten en voorlichting, zoals wekelijkse beweeggroepen in het park, kookworkshops voor gezonde en betaalbare maaltijden, of mentale weerbaarheidstrainingen in het buurthuis. Ondersteun deze initiatieven structureel via de gemeentelijke gezondheids- of welzijnsbudgetten. Investeer in ouderenwerkers: de ouderenwerker verbindt ouderen met elkaar, versterkt hun participatie en activeert hen via initiatieven zoals de [Lang Leve Thuis Flats](#) en toegankelijke beweeg- en cultuurprogramma's. Hierdoor dragen ouderen zelf actief bij aan het vraagstuk van de dubbele vergrijzing, blijven zij langer fit en gezond, én ontstaat onderlinge wederkerigheid. Dit voorkomt zorggebruik en vergroot hun gevoel van eigenwaarde.
- Zet in op '[Welzijn op Recept](#)' en sociale verwijzing. Breidt het concept Welzijn op Recept uit naar alle huisartsenpraktijken. Dit houdt in dat huisartsen patiënten met lichte psychosociale klachten kunnen doorverwijzen naar welzijnsactiviteiten in de buurt in plaats van (of naast) een medisch traject. Onderzoek toont aan dat dit niet alleen welzijn verhoogt maar ook zorgkosten bespaart. Faciliteer hiertoe de samenwerking tussen zorg (huisartsen, praktijkondersteuners) en de sociale basis (welzijnsorganisaties, buurthuizen). Investeer in de training van zorgverleners om hen bekend te maken met het sociale aanbod. Schakel ervaringsdeskundigen in om het gezondheidsstigma te doorbreken. Mensen met bijvoorbeeld psychische kwetsbaarheden of in armoede ervaren vaak schaamte en stigma, wat hen weghoudt van hulp. Steun projecten waarbij opgeleide ervaringsdeskundigen hun verhaal delen in de wijk (op scholen, bij buurtbijeenkomsten, via lokale media). Dit vergroot begrip en verlaagt drempels om hulp te zoeken. Uit meta-analyses blijkt dat inzet van ervaringsdeskundigheid een van de krachtigste middelen is tegen stigma.
- Vergroot de toegang tot laagdrempelige mentale ondersteuning. Na corona is duidelijk geworden hoezeer mentale gezondheid onderdeel is van welzijn. Richt meer inloophuiskamers of mentale cafés op waar mensen met stress, eenzaamheid of beginnende problemen informeel terecht kunnen. Denk aan het concept Recovery Colleges of Herstel Academies, maar dan op wijkniveau. Financier bewonersinitiatieven gericht op ontmoeting en gesprek (bijv. praatgroepen, wandelclubs) als preventie tegen eenzaamheid en depressie.

Waarom politiek lonend?

Preventie lijkt soms moeilijker 'zichtbaar' te maken dan curatieve zorg, maar de opbrengsten zijn aanzienlijk. Investeren in preventie levert gezondheidswinst op en vermindert dure zorgconsumptie. Een gezondere bevolking betekent ook minder druk op gemeentelijke voorzieningen (denk aan Wmo, bijzondere bijstand voor medische kosten) en meer mensen die actief kunnen participeren in arbeid of vrijwilligerswerk. Het maatschappelijk rendement van sociaal werk waarin preventie centraal staat, is berekend op gemiddeld 1,6 keer de investering (SEOR, Erasmus School Of Economics: 2020). Bovendien zullen alle Amsterdammers positieve effecten merken: meer fitte senioren in de wijk, minder overlast door verwarde personen, etc. Dat vertaalt zich in tevredenheid met het bestuur dat dit mogelijk maakt.

2. Gelijke kansen op bestaanszekerheid

Aanbevelingen

- Borg een integraal armoedebeleid. Blijf minima ondersteunen met directe maatregelen (kwijschelding lokale lasten, extra energietoelagen, kindpakketten voor sport/cultuur). Maar naast financiële steun is begeleiding belangrijk. Versterk de schuldhulpverlening en zorg dat problemen van jongeren en volwassenen vroeg worden opgepikt (vroegsignalering bij huurachterstand, zorgpremie e.d.). Stel wijkgebonden armoederegisateurs aan die casussen coördineren zodat huishoudens niet van loket naar loket hoeven.
- Zorg voor laagdrempelige steunpunten in de buurt. Richt in elke wijk een informatie & adviespunt in waar inwoners terecht kunnen met vragen over rondkomen, toeslagen, rechten en regelingen. Dit kan bij het buurtteam het buurt- of jongerencentrum. Bemens deze punten met getrainde vrijwilligers (bijvoorbeeld Sociaal Raadslieden of formulierenbrigades) met vaste spreekuren. Zo'n plek in de eigen buurt verlaagt de drempel om hulp te zoeken bij geldzorgen, zeker voor mensen die de weg naar formele instanties moeilijk vinden.
- Stimuleer participatiebanen en dagbesteding. Creëer zinvolle alternatieven voor wie (nog) niet kan instromen op de reguliere arbeidsmarkt. Breidt het aantal buurtbanen of participatiebanen uit, waarbij mensen tegen een kleine vergoeding bijdragen aan de wijk (schoonhouden, groen verzorgen, helpen in buurthuizen). Dit geeft structuur, sociale contacten en het gevoel ertoe te doen, wat essentieel is voor behoud van eigenwaarde en vaardigheden. Daarnaast verlaagt het eenzaamheid en gezondheidsklachten op de lange termijn. Zorg er ook voor dat er voldoende plekken zijn voor dagbesteding voor mensen met arbeidsbeperkingen of een psychische kwetsbaarheid, zodat niemand thuis komt te zitten zonder zinvolle dag invulling.
- Verhoog de bekendheid en het bereik van bestaande regelingen. Veel Amsterdammers die recht hebben op bijvoorbeeld een Stadspas, bijzondere bijstand of scholingsfonds, maken er door onbekendheid of schaamte geen gebruik van. Start samen met de maatschappelijke organisaties een publiekscampagne in de wijken met een lage deelname. Zo verminderen we het taboe op hulpvragen en brengen we de impact vollere regelingen actief onder de aandacht. Denk aan on tour met een 'geldbus' of voorlichtingsavonden met budgetcoaches in buurthuizen. Verenig deze communicatie met de menselijke maat: benadruk dat iedereen wel eens hulp nodig heeft en dat ondersteuning vragen getuigt van kracht, niet zwakte.

Waarom politiek lonend?

Wie bestaanszekerheid vergroot, wint uiteindelijk op meerdere fronten. Ten eerste zullen armoede-investeringen zichzelf terugbetalen: minder huishoudens in de schulden betekent op termijn minder kosten voor maatschappelijke opvang, gezondheidszorg en jeugdzorg. Uit diverse doorrekeningen (bijvoorbeeld CPB en gemeentes) blijkt dat preventieve armoedebestrijding de uitgaven op langere termijn drukt. Denk aan minder uithuiszettingen of crisisinterventies. Ten tweede creëert een stad met minder armoede een positiever sociaal klimaat: minder gevoelens van onrechtvaardigheid en tweedeling, resulterend in minder politieke polarisatie. Bewoners die ervaren dat de gemeente hen bestaanszekerheid biedt, zijn eerder geneigd vertrouwen te hebben in de overheid. Ten derde is het een zichtbaar succesverhaal om te communiceren: elke daling van het aantal kinderen in armoede is een resultaat dat u als bestuur kunt uitdragen. Kortom, armoedebestrijding is op alle vlakken strategisch verstandig beleid.

3. Gelijke kansen voor de Amsterdamse jeugd

Aanbevelingen

- Investeer in voor- en vroegschoolse educatie. Breidt het aanbod van VE (Voorschoolse Educatie) en kinderopvang in aandachtswijken uit en maak het (deels) kosteloos voor lage inkomens. De basis voor gelijke kansen wordt al gelegd vóór de schoolgaande leeftijd. De gemeente kan hierin investeren via subsidies aan kindcentra en door outreach te doen naar ‘onzichtbare’ doelgroepkinderen. Combineer dit met opvoedondersteuning, zoals de Spelinlopen waar ouders en jonge kinderen samen spelen en leren onder begeleiding.
- Bied ieder kind toegang tot buitenschoolse activiteiten. Geld of achtergrond mag geen barrière zijn voor deelname aan sport, cultuur of andere talentontwikkeling. Breidt het Jongerencultuurfonds en Jeugdportsfonds uit zodat alle kinderen één of twee activiteiten naar keuze kunnen doen, volledig vergoed als dat nodig is. Ondersteun naschoolse programma's in wijken: van huiswerkklassen en coderdojo's tot skateboardlessen of theaterworkshops. Belangrijk is dat naast cognitieve ontwikkeling op school, ook creatieve, sociale en sportieve vaardigheden ontwikkeld worden. Zulke activiteiten verbreden de horizon en vergroten het zelfvertrouwen van jongeren.
- Versterk jongerenwerk, straathoekwerk en mentoraat. Zorg dat er in iedere buurt voldoende jongeren- en straathoekwerkers aanwezig zijn die de jeugd kennen en begeleiden. Zij signaleren tijdig problemen en kunnen jongeren toeleiden naar hulp of juist naar iets positiefs (opleiding, vrijwilligerswerk). Investeer ook in mentorprojecten, waarbij bijvoorbeeld studenten of professionals één-op-één een jongere coachen (denk aan School's cool of JINC). Mentoren kunnen helpen bij schoolkeuzes, stage zoeken, of gewoon een rolmodel zijn. Uit ervaring weten we dat zo'n persoonlijke band cruciaal kan zijn voor jongeren die weinig steun ervaren van huis uit.
- Integreer jeugdhulp en de sociale basis. Zet de hervorming jeugdzorg door: minder versnipperde organisaties en meer gebiedsgerichte samenwerking. Laat jeugdhulpaanbieders structureel samenwerken met buurtteams, scholen en welzijnswerk in zogenaamde wijknetwerken jeugd. Wanneer een jongere ergens zorg of steun krijgt, moet dat niet los staan van diens leefwereld. Bijvoorbeeld: als een tiener via jeugdzorg behandeling krijgt, zorg dat er ook aansluiting is bij de jongerensoos of sportclub om sociaal isolement te voorkomen. Breng professionals uit jeugdzorg, onderwijs en sociale basis regelmatig bij elkaar voor casusoverleg en kennisdeling.
- Focus op cruciale overgangsmomenten. Zoals hierboven toegelicht zijn momenten als de overstap naar de middelbare school of de leeftijd van 18 jaar bereiken risicovol. Richt speciale programma's in, bijvoorbeeld brugklasmentoren (oudere leerlingen of jongerenwerkers die brugklassers opvangen) en 18-/18+ coaches die jongeren helpen wanneer ze volwassen worden en ineens zaken als huur, verzekeringen en studiefinanciering moeten regelen. Voorkom dat jongeren 'van de radar verdwijnen' als ze van systeem wisselen, een gezamenlijke verantwoordelijkheid van gemeenten (voor 18+ via participatie of Wmo) en jeugdzorg (voor 18-).

Waarom politiek lonend?

Jongeren zijn de kiezers, werknemers en ouders van de toekomst. Investeren in hen heeft lange termijn rendement: elke jongere die met een diploma de school verlaat en niet in de bijstand belandt of het criminele pad op gaat, bespaart de samenleving enorme kosten in de vorm van uitkeringen, zorg of justitiekosten. Preventieve jeugdmaatregelen, zoals intensieve begeleiding van risicojongeren, blijken op termijn veel goedkoper dan later repressieve of curatieve maatregelen. Bovendien is jeugdbeleid iets waar kiezers emotioneel bij betrokken zijn: ouders en grootouders willen het beste voor hun (klein)kinderen. Partijen die geloofwaardig inzetten op kansengelijkheid voor de jeugd kunnen rekenen op breed draagvlak. Succesvolle initiatieven, bijvoorbeeld een fors gestegen slagingspercentage op een VMBO door een huiswerkklas zijn positieve verhalen die een bestuur kan uitdragen. En laten we niet vergeten: jongeren die nu vertrouwen en steun ervaren van de samenleving, het gevoel hebben dat zij maatschappelijk en politiek kunnen deelnemen, groeien op tot volwassenen die geneigd zijn dat vertrouwen terug te geven.

4. Gelijke kansen op veerkrachtige, zorgzame buurten

Aanbevelingen

- Versterk de 'Beweging Naar De Voorkant'. Buig middelen om van het specialistisch veld naar de sociale basis. Meer inzet op preventie, welzijn en cohesie versterkt de veerkracht en samenredzaamheid van buurten én de veerkracht en zelfredzaamheid van Amsterdammers. Zo verbeteren we de leefbaarheid van buurten en versterken we de gezondheid en het welbevinden van Amsterdammers.
- Investeer in ontmoetingsruimtes en maatschappelijke voorzieningen. Actualiseer per stadsdeel een strategisch huisvestingsplan sociaal; kortom, breng in kaart waar er tekorten zijn aan buurthuizen, jongerencentra, speeltuinen, enzovoort, en stel een investeringsagenda op. Voor nieuwe wijken moet sociale infrastructuur vanaf dag 1 worden meegepland en gefinancierd. In bestaande wijken: onderzoek creatieve oplossingen als tijdelijke units, beter gebruik van schoolgebouwen na uren, of herbestemming van leegstaande panden als buurtplek. Daarnaast: zorg voor structurele exploitatiebudgetten. Een nieuw buurthuis is zinloos zonder geld voor beheerders en programma's.
- Ondersteun bewoners- en vrijwilligersinitiatieven en informele netwerken. Maak het laagdrempelig voor bewoners om zelf activiteiten te organiseren. Vereenvoudig subsidietrajecten voor kleinschalige buurtinitiatieven (denk aan een wijkbudget of bewonersvoucher per buurt). Richt eventueel een 'Right to Challenge' in waarbij bewonersgroepen taken van de gemeente kunnen overnemen als zij denken het beter/goedkoper te kunnen (bijv. groenbeheer door buurtcollectief). Faciliteer ook informele zorgnetwerken: zoals groepen burens die omzien naar kwetsbaren in de straat. Dit kan door kleine dingen als een gratis ruimte voor hun bijeenkomsten of een professionele ondersteuner die ze af en toe adviseert. En door de rol van vrijwilligerscoördinator bij vrijwilligersorganisaties te erkennen en faciliteren. Hierdoor wordt de werving en begeleiding van vrijwilligers op structurele en zorgvuldige wijze gewaarborgd.
- Verbind fysieke en sociale vernieuwing. Bij stedelijke vernieuwing (renovatie of herstructurering van wijken) moet er standaard een sociaal plan naast het fysieke plan liggen. Dat betekent: zet tijdens renovaties community builders in om bewoners te betrekken en contacten te leggen zodat verschillende inkomensgroepen elkaar treffen. Organiseer daarnaast, inspraakrondes waarbij bewoners samen plannen maken voor hun buurt. Elke fysieke ingreep is een kans om de gemeenschap te versterken.
- Focus op integratie van nieuwe bewoners. Nieuwe bewoners (van binnen- of buitenlandse afkomst) hebben vaak geen vanzelfsprekend netwerk. Breidt succesvolle initiatieven uit zoals taalcoaches, Meet Your Neighbours events, of koppeling van statushouders aan sportclubs of vrijwilligerswerk. Leg als gemeente verbinding tussen projectontwikkelaars van nieuwe complexen en het bestaande buurtnetwerk: organiseer welkom-bijeenkomsten wanneer er een nieuw wooncomplex ingericht wordt, met buurtorganisaties aanwezig om mensen te verwelkomen en te informeren. Zo voorkomen we gescheiden leefwerelden binnen één stad.
- Digitale buurten en participatie. In een modern Amsterdam speelt een deel van het buurtenleven zich online af (buurtapps, Facebookgroepen). Ondersteun dit door bijvoorbeeld een officieel stadsdeelplatform te bieden waar bewoners ideeën kunnen delen en elkaar kunnen vinden voor initiatieven. Digitale verbondenheid kan fysieke ontmoetingen niet vervangen, maar wel aanvullen zeker voor mensen die minder mobiel zijn. Bovendien vergroot een digitaal platform de toegankelijkheid van participatie: mensen kunnen laagdrempelig hun stem laten horen over buurtplannen, wat weer bijdraagt aan een gevoel van betrokkenheid.

Waarom politiek lonend?

Buurten zijn het hart van het kiezerssentiment. Een wethouder of raad die zichtbaar investeert in schone, veilige en vooral leefbare buurten zal daarvoor erkenning krijgen van bewoners. Het zijn immers deze alledaagse dingen - de staat van het plein, het feit dat er activiteiten zijn voor jong en oud, het gevoel van gemeenschap - die de tevredenheid met het stadsbestuur en breder het vertrouwen in de politiek bepalen. Daarnaast is het onderhouden van sociale cohesie cruciaal om dure problemen te voorkomen: in een hechte buurt worden eenzame ouderen sneller geholpen zodat minder intensieve zorg nodig is, valt een verward persoon op tijd op, of spreken bewoners jeugd aan op slecht gedrag waardoor minder handhaving nodig is. Dit soort 'onder-de-radar' resultaten komen niet altijd terug in statistieken, maar ze voorkomen allerlei vormen van escalatie en politieke hoofdpijndossiers. Tot slot is het voor raadsleden zelf van belang om geworteld te zijn in een wijk met een actief netwerk: het vergroot het vertrouwen tussen burger en politiek en maakt beleid effectiever omdat het gesteund en gedragen wordt door de gemeenschap.

5. Randvoorwaarden: mensen, middelen en continuïteit

Om de sociale basis daadwerkelijk te versterken moeten de randvoorwaarden op orde zijn. We lichten er drie uit: voldoende en gekwalificeerd personeel, voldoende financiering, en consistent langetermijnbeleid.

1. Aanpak personeelstekort en vakmanschap. De zorg- en welzijnssector kampt met een toenemend personeelstekort. Uit landelijk onderzoek blijkt dat zonder ingrepen in 2033 zo'n 253.000 vacatures onvervuld blijven in zorg en welzijn. We vragen Amsterdam daarom zijn bijdrage te leveren aan oplossingen: investeer in stageplaatsen voor MBO en HBO social work studenten binnen gemeentelijke projecten, start lokale wervingscampagnes ("Werken voor Amsterdam, werken voor je stad!"), en lobby richting het Rijk voor betere arbeidsvoorwaarden in deze sector.

Daarnaast: stimuleer professionaliteit en behoud van professionals in dit domein door bijscholing en doorgroeimogelijkheden. Maak het mogelijk dat ervaren professionals deels in de frontlinie werken en deels nieuwe collega's coachen (dit vergroot werktevredenheid). Politiek loont dit omdat voldoende sociaal personeel letterlijk betekent dat problemen sneller worden opgepakt en opgelost, wat de zichtbaarheid en effectiviteit van beleid verhoogt.

2. Voldoende en slimme financiering. De sociale basis is vaak afhankelijk van mengfinanciering: gemeentelijke subsidies, incidentele fondsen, eigen bijdragen, etc. Blijf zorgen voor meerjarige financiering van organisaties met kernfuncties in de sociale basis (welzijnsorganisaties, buurtteams, jeugdwerk). Dat geeft rust en ruimte voor kwalitatief betere dienstverlening. Introduceer eventueel 'social impact bonds' of andere innovatieve financieringsvormen waarbij private en publieke middelen worden gemengd om preventieve projecten te schalen; investeerders krijgen dan een terugbetaling als doelen (bv. X% minder jeugdcriminaliteit) behaald worden. Hiermee vergroot u het budget voor sociale initiatieven zonder alles direct uit de algemene middelen te hoeven halen. Politiek interessant, want u kunt beleid uitvoeren zonder dat het volledige bedrag ten laste komt van de begroting, mits de resultaten gehaald worden.
3. Consistentie en langetermijnvisie. Het nieuwe beleidskader sociale basis Amsterdam 2025-2030 geeft richting. Het is belangrijk dat ongeacht politieke wisselingen de kern van deze visie overeind blijft: bouwen aan een stevige sociale basis kost tijd en rendeert over jaren. Ons advies: committeer u in coalitieakkoorden en raadsbreed aan de hoofddoelen en laat uitvoeringsplannen minimaal 5-6 jaar lopen voordat u ze herijkt. Hiermee voorkomt u de beruchte 'ouderwetse wisselwerking' waarbij elke collegewissel gepaard gaat met een totaal nieuwe aanpak in het sociaal domein. Continuïteit is cruciaal; succesvolle interventies hebben vaak pas effect op langere termijn. Politiek betekent dit minder vliegwieleffect bij wisseling, maar uiteindelijk wel duurzame resultaten waar iedere partij zich in kan vinden en medeverantwoordelijk voor kan zijn. Een gedeeld succesverhaal van kansengelijkheid is immers voor elke politieke kleur een overwinning.